

ارتباط الگوی غذایی با عوامل خطر کاردیومتابولیک در زنان مبتلا به سندروم تخمدان پلی‌کیستیک

بهناز احسانی^۱، نازنین مصلحی^۲، دکتر فهیمه رمضانی تهرانی^۳، دکتر پروین میرمیران^۴، دکتر فریدون عزیزی^{۵*}

(۱) گروه آموزشی تغذیه بالینی و رژیم درمانی، دانشکده علوم تغذیه و صنایع غذایی، انتیتو تحقیقات تغذیه‌ای و صنایع غذایی کشور، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، (۲) مرکز تحقیقات تغذیه در بیماری‌های غدد درون‌ریز، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، (۳) مرکز تحقیقات انوکرینولوژی تولیدمث، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، (۴) مرکز تحقیقات غدد درون‌ریز و متابولیسم، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، نشانی مکاتبه‌ی نویسنده‌ی مسئول: تهران، ولنجک، خیابان یمن، پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم، دکتر

پروین میرمیران؛ e-mail: mirmiran@endocrine.ac.ir

چکیده

مقدمه: هدف مطالعه حاضر، شناسایی الگوی غذایی پیش‌بینی‌کننده نمایه چاقی احشایی (VAI) به روش رگرسیون رتبه‌بنده کاهش یافته و بررسی ارتباط آن با عوامل خطر کاردیومتابولیک در زنان مبتلا به سندروم تخمدان پلی‌کیستیک (PCOS) بود.

مواد و روش‌ها: مطالعه مورد – شاهدی حاضر بر روی ۵۳ زن مبتلا به PCOS و ۱۶۷ زن سالم همسان شده از نظر سنی، از جمعیت قند و لیپید تهران انجام شد. رژیم غذایی افراد با استفاده از پرسشنامه کمی خوارک ارزیابی شد. ارتباط الگوی غذایی با عوامل خطر کاردیومتابولیک با استفاده از همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی بررسی گردید. یافته‌ها: در این مطالعه، یک الگوی غذایی با همبستگی مثبت با VAI (حاوی مقادیر سبزی‌جات سرخ شده، روغن‌های گیاهی (به جز روغن زیتون)، غذاهای آماده و مصرف کم لبیات و انواع کلم) شناسایی شد. این الگوی غذایی با تری‌گلیسیرید =۰/۳۲، کترل =۰/۴۱، (r)PCOS =۰/۴۱، نسبت TG/HDL-C =۰/۴۴، HDL-C =۰/۴۲، TG/HDL-C =۰/۴۵ در هردو گروه همبستگی داشت. همچنین در گروه کترل همبستگی مثبت با دور کمر، کلسترول تام (TC)، LDL-C و فشار خون سیستولیک مشاهده شد. پس از تعدیل سن و شاخص توده بدنی (BMI)، الگوی غذایی با TG =۰/۰۰۳، P =۰/۰۰۳، کترل =۰/۰۰۲، P =۰/۰۰۱؛ (β)PCOS =۰/۰۴۸، P =۰/۰۰۲ TG/HDL-C =۰/۰۰۲، P =۰/۰۰۲؛ کترل =۰/۰۰۳، P =۰/۰۰۲ در هر دو گروه ارتباط داشت. در هر دو گروه الگوی غذایی با HDL-C ارتباط معکوس داشت، اما این ارتباط بعد از تعدیل اثر سن و BMI در گروه PCOS کاهش یافت. نتیجه‌گیری: تبعیت از این الگوی غذایی در گروه کترل، نسبت به گروه PCOS، ارتباط بیشتری با خطر کاردیومتابولیک نشان داد.

واژگان کلیدی: سندروم تخمدان پلی‌کیستیک، الگوی غذایی، نمایه چاقی احشایی، عوامل کاردیومتابولیک

دریافت مقاله: ۹۳/۱۲/۱۲ – دریافت اصلاحیه: ۹۳/۱۲/۱۲ – پذیرش مقاله: ۹۳/۱۲/۲۷

مشاهده می‌شود.^۱ میزان شیوع این سندروم در زنان ایرانی، ۱۴/۷٪ گزارش شده است.^۲ این سندروم با اختلالات قاعدگی، علایم بالینی و آزمایشگاهی هایپرآندروژنیسم مشخص می‌شود.^۳ PCOS علاوه بر این که مهمترین علت ناباروری است^۴ به دلیل همراه بودن با عوامل خطر کاردیومتابولیک به عنوان یکی از نگرانی‌های سلامت عمومی درآمده است.^۵ عوامل خطر متعددی مانند چاقی احشایی،

مقدمه

سندروم تخمدان پلی‌کیستیک (PCOS) شایع‌ترین اختلال اختلال غدد درون‌ریز با تظاهرات بالینی و بیوشیمیایی ناهمگون است که در ۵% تا ۱۰٪ زنان در سنین باروری

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر در قالب مطالعه قند و لیپید تهران (TLGS^v) طراحی گردید. TLGS یک مطالعه کوهورت آینده-نگر است که با هدف تعیین شیوع عوامل خطر ایجاد کننده بیماری‌های مزمن غیرواگیر و ارایه شیوه زندگی سالم در راستای کاهش عوامل خطرساز در منطقه ۱۲ شهر تهران در حال اجرا است. مرحله اول TLGS، مقطعی بوده و در آن ۱۵۰۰۵ فرد ساکن در منطقه ۱۲ تهران با روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای به طور تصادفی در بین سال‌های ۱۳۷۸-۸۰ وارد مطالعه شدند. به منظور بررسی روند تغییرات عوامل خطر بیماری‌های غیرواگیر، جمع‌آوری مجدد داده‌های این افراد در فاصله زمانی ۳ ساله انجام می‌گیرد.^۶

از ۴۲۹۰ زن شرکت‌کننده در مرحله اول مطالعه TLGS که در محدوده سنی ۱۸-۴۵ سال بودند، ۱۰۰۲ نفر با استفاده از روش نمونه‌گیری سیستماتیک تصادفی جهت ارزیابی وضعیت PCOS دعوت شدند.^۷ ۸۵ زن، طبق معیار NIH مبتلا به PCOS بودند و ۷۱۸ زن که بر اساس تاریخچه و معاینات فیزیکی هیچ علامتی از هیرسوتویسم یا اختلال قاعده‌گی نداشتند به عنوان زنان غیر مبتلا به PCOS در نظر گرفته شدند. در این مطالعه، کلیه زنان مبتلا به PCOS که دارای اطلاعات تغذیه‌ای در مرحله ۴ (ابتدای سال ۱۳۸۷ تا ابتدای سال ۱۳۹۰) بودند (۵۳=تعداد)، به عنوان گروه مورد انتخاب شدند. افراد گروه کنترل از میان زنان غیر مبتلا به PCOS که دارای اطلاعات تغذیه‌ای در مرحله ۴ بودند (۶۷۰=تعداد) به طور تصادفی و به میزان ۳ برابر تعداد زنان مبتلا به PCOS انتخاب شدند. بنابراین، پژوهش حاضر بر روی ۵۳ زن مبتلا به PCOS به عنوان گروه مورد و ۱۶۷ زن غیر مبتلا به عنوان گروه کنترل که از نظر سنی (با فاصله گروه‌های سنی ۵ سال) با گروه مورد همسان شده بودند، انجام شد (شکل ۱).

اختلال تحمل گلوکز، مقاومت انسولینی، دیس‌لیپیدمی، پرفشاری خون و التهاب مزمن با درجه پایین در این بیماران، زمینه ابتلا به دیابت نوع ۲ و بیماری‌های قلبی - عروقی را فراهم می‌کند.^۸

انباشت چربی در ناحیه احشا و اختلال عملکرد بافت چربی احشاییⁱ (VAD) در زنان مبتلا به PCOS شایع است.^۹ و این در حالی است که نشان داده شده است که چاقی احشایی نقش مهمی در پاتوفیزیولوژی اختلالات کاردیومتابولیکی در افراد سالم و زنان مبتلا به PCOS دارد.^{۱۰} اخیرا نمایه چاقی احشایی (VAIⁱⁱ) که یک مدل ریاضی بر اساس دور کمر (WCⁱⁱⁱ)، نمایه توده بدنی VAD^{۱۱} و HDL-C (TG) و HDL-C است به عنوان نمایه VAD پیشنهاد شده است.^{۱۲} VAI ارتباط مستقیم با شدت عدم تخمک‌گاری در زنان مبتلا به PCOS داشته^{۱۳} و پیشنهاد شده است که می‌تواند به منظور پیش‌بینی مقاومت انسولینی^{۱۴} و شناسایی عوامل خطر کاردیومتابولیک در این افراد استفاده شود.^{۱۵}

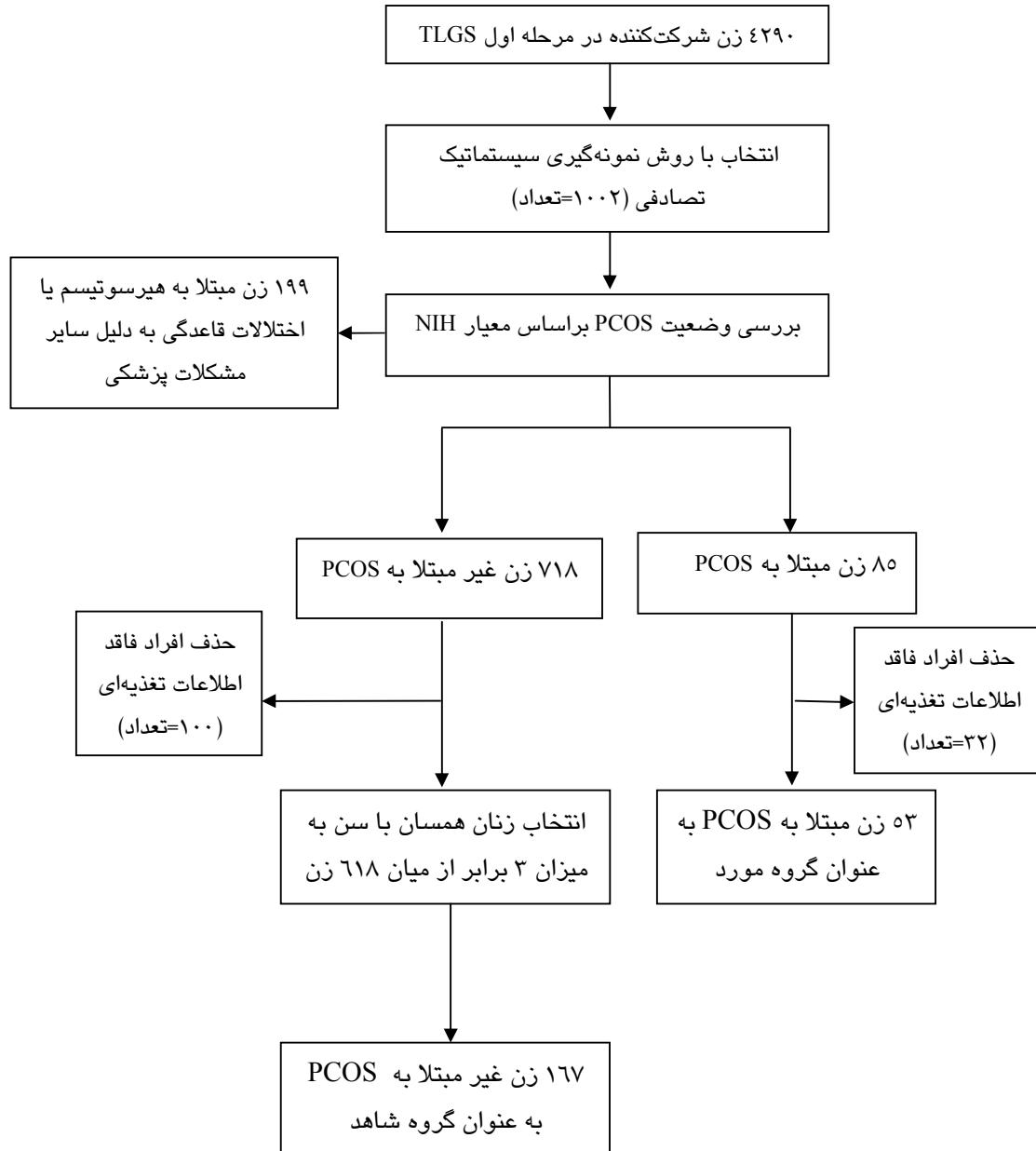
عوامل رژیم غذایی می‌توانند در ایجاد چاقی احشایی و عوامل خطر کاردیومتابولیک نقش مهمی داشته باشند^{۱۵-۱۶} ولی مطالعات اندکی ارتباط عادات غذایی با عوامل کاردیومتابولیک را در زنان مبتلا به PCOS بررسی کرده‌اند و اغلب مطالعات به نقش درشت‌مغذی‌ها و نمایه گلیسمی رژیم غذایی پرداخته‌اند. از آنجا که تغذیه انسان‌ها از غذاهای مختلف با ترکیبات متفاوت از مواد مغذی تشکیل شده است که می‌توانند با هم تداخل داشته یا اثر هم افزایی بر روی هم داشته باشند.^{۱۷} تعیین الگوهای غذایی و قرار گفتن اقلام غذایی بر اساس درجه همبستگی در یک عامل به محققان کمک می‌کند تا به عوامل تغذیه‌ای ایجادکننده بیماری‌های غیرواگیر پی ببرند.^{۱۸} به علاوه با توجه به این که اصلاح رژیم غذایی از عوامل درمانی PCOS است،^{۱۹} با تحقیق در زمینه شناسایی الگوهای غذایی می‌توان توصیه‌های عملی تغذیه‌ای به بیماران ارایه داد. لذا مطالعه حاضر با هدف شناسایی الگوی غذایی پیش‌بینی‌کننده VAI به روش رگرسیون رتبه‌بندی کاهش‌یافته، و بررسی ارتباط آن با عوامل خطر کاردیومتابولیک در زنان مبتلا به PCOS انجام شد.

i - Visceral Adipose Tissue Dysfunction

ii - Visceral Adiposity Index

iii - Waist Circumference

iv - Body Mass Index

شکل ۱- نحوه انتخاب نمونه‌ها در این مطالعه

رد سایر علل مانند هیپرپرولاکتینمی، اختلالات تیروئیدی، کمبود ۲۱ هیدروکسیلаз غیر کلاسیک و سندروم کوشینگ را

براساس معیار NIH، زنانی که دوره‌های قاعده‌گی نامنظم توأم با علائم بالینی یا آزمایشگاهی هیپرآندروژنیسم، پس از

جدول ۱- گروه‌های غذایی به کار رفته در آنالیز الگوی غذایی

اجزاء	گروه‌های غذایی
نان لواش - نان سنتک - نان بابک - نان باکت -	غلات
ذرت - بالل - جو - بلغور	
برنج - ماکارونی - رشته آش - ورمیشل	برنج و انواع رشته‌ها
عدس - انواع لوبیا - نخود - پله - سویا - ماش - باقلاء	حبوبات
گردش - فندق - بادام - پسته - بادام زمینی - انواع تخمه‌ها	مغزها، دانه‌ها و تخمه
سینه‌ده تخم مرغ - زرده تخم مرغ	تخم مرغ
گوشت گاو - گوسفند - مرغ - ماهی - تن ماهی - همبرگر	گوشت‌ها
چگر - دل - قله - زبان - مغز	اماوا و احشا
پیتزای - سوسیس - کالباس	غذاهای آماده
شیر کم چرب - ماست کم چرب - پنیر - دوغ	لبنتیات کم چرب
شیر پر چرب - ماست پر چرب - شیر کاکائو - پنیر خامه‌ای	لبنتیات پر چرب
- خامه - کره - بستنی	
روغن‌های مایع - روغن‌های هیدروژنه - مارکارین	روغن‌های گیاهی
روغن زیتون - زیتون سبز	زیتون
سبب - پرقال - نارنگی - لیمو شیرین - گریپ فروت -	میوه‌ها
خرما - هندوانه - خربزه - طالبی - گرمه - زردآلو - انکور	
گوجه سبز - گیالس - البالو - انار - توت فرنگی - کیوی	
- خدمالو - گلابی - هل - آلو - شلیل - توت تازه - توت	
خشک - انجدیر تازه - انجدیر خشک - موز - آب پرقال - آب سبب - آب طالبی - کشمش - برگه ها	
سبب زمینی سرخ شده - بادمجان پخته - قارچ پخته - کدو خورشته - کرفس پخته	سبزی‌جات سرخ شده
انواع کلم	سبزی‌جات خانواده کلم
کاهو - خیار - گوجه فرنگی - سبب زمینی آبیز - کدو حلوایی - نخود سبز پخته - لوبیا سبز پخته - هویج پخته - فلفل دلمه‌ای - اسفناگ پخته - شلغم - فلافل سبز باریک	سبزی‌جات سبزی‌جات
انواع بیسکویت - انواع شکلات - سوهان - گز - حلوای خانگی - حلوا شکری	شیرینی‌ها
شکر - قند - شکر پنیر - نقل - نبات - آبنبات	شکر
عسل - مریبا	عسل و مریبا
بیسکویت شور - چیپس - پفک - خیار شور - ترشی - شور	میان و عده‌های شور
انواع نوشابه‌های کولاکار یا صنعتی	نوشابه‌ها
قهوة و چای	قهوة و چای
سیر - پیاز	سیر

گلوکز خون در همان روز نمونه‌گیری با روش کالری‌متري با استفاده از گلوکز اکسیداز اندازه‌گيری شد. غلظت TG و TC سرم نيز با استفاده از روش رنگ‌سننجي آنzymي و به ترتيب با آنzymهای گلیسرول فسفات اکسیداز و کلسترونول استراز و کلسترونول اکسیداز ارزيايي شد. C-HDL-C پس از رسوب آپوليپوپروتئين بتا با اسييد فسفوتونگستيک اندازه‌گيری گردید. آناليزها با استفاده از كيت‌های پارس آزمون (شركت پارس آزمون، تهران، ايران) با دستگاه اتوآناليزور سلكترا ۲ انجام شد. تغييرات ضرائب درون و برون آزمون (CV%) برای كليه اندازه‌گيری‌های بيوشيمايي فوق كمتر از ۵ درصد بود. VAI با استفاده از مدل رياضي

دارند به عنوان فرد مبتلا به PCOS تشخيص داده می‌شوند.^{۲۱} اين تحقيق به تاييد كميته اخلاق در تحقيق پژوهشکده علوم غدد درون‌ریز و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکي شهید بهشتی رسيد و از كليه افراد شرکت‌کننده، موافقنامه آگاهانه كتبی اخذ شد.

جمع‌آوري داده‌ها

در يافته‌های غذایی معمول افراد در طی يك سال گذشته با استفاده از پرسشنامه‌ی روا و پایای بسامد خوارک نیمه‌كمی (FFQ) جمع‌آوري شد.^{۲۲} از افراد خواسته شد بسامد مصرف مصرف خود را در مورد هر نوع از مواد غذایی پرسشنامه، در طول سال گذشته بر حسب روز، هفت، ماه و يا سال گزارش نمایند. بسامد گزارش شده برای هر نوع غذایی كه بر اساس مقادير پيمانه‌های خانگی بود، به دريافت روزانه بر حسب گرم تبديل گردید. انواع مواد غذایی بر مبنای تشابه مواد مغذي آن‌ها به ۲۲ گروه غذایي طبقه‌بندی شدند (جدول ۱). در صورتی كه ترکيب مواد مغذي يك قلم غذایي تفاوت عمده‌ای با سایر انواع غذاها داشت (مثل تخم مرغ و چای و قهوه) آن ماده غذایی به صورت يك گروه مجرزا در نظر گرفته شد. در اين مطالعه از اطلاعات دريافت غذایي افراد در مرحله چهارم مطالعه TLGS (۱۲۸۷-۹۰) استفاده شد.

وزن با حداقل پوشش و بدون كفش با استفاده از ترازوی ديجيتالي سكا با دقت ۱۰۰ گرم اندازه‌گيری و ثبت شد. قد افراد با استفاده از متر نواری در وضعیت ایستاده در کثار دیوار و بدون كفش با دقت ۱/۰ سانتی متر اندازه‌گيری گردید. BMI از تقسیم وزن (کيلوگرم) بر مجذور قد (متر مربع) محاسبه گردید. WC در باريک ترين ناحيه و به موازات ناف و در حالتی كه فرد در انتهای بازدم طبیعي قرار داشت، با دقت ۱/۰ سانتی متر اندازه‌گيری شد. پس از ۱۵ دقیقه استراحت، فشار خون در حالت نشسته از بازوی راست افراد دو مرتبه و به فاصله حداقل ۳۰ ثانية با استفاده از فشارسنج جيوه‌های و تكنیک صدای كروتك، با دقت ۲ ميلی متر جيوه اندازه‌گيری و متوسط دو اندازه‌گيری به عنوان فشار خون نهايی در نظر گرفته شد. نمونه خون سياهرگي پس از ۱۲ تا ۱۴ ساعت ناشتايني برای اندازه‌گيری سطح گلوکز خون و ليبيدهای سرم شامل ترى‌گلیسيريد (TG)، کلسترونول تمام (TCⁱⁱⁱ) و HDL-C (HDL-C) جمع‌آوري، و در مدت ۳۰ تا ۴۵ دقیقه از زمان جمع‌آوري سانتريفيوژ شد.

i- Food Frequency Questionnaire

ii- Total Cholesterol

معیار (SD) برای متغیرهای با توزیع نرمال، میانگین هندسی فاصله اطمینان ۹۵٪ برای متغیرهای با توزیع غیرنرمال و تعداد (درصد) برای متغیرهای کیفی گزارش شد. برای بررسی ارتباط امتیاز الگوی غذایی با هر یک از عوامل کارديومتابولیک ضریب همبستگی پیرسون^(۱) به کار برد شد. به علاوه، به منظور بررسی نقش پیشگویی‌کنندگی امتیاز الگوی غذایی (به شکل متغیر پیوسته) بر سطح عوامل کارديومتابولیک، از آزمون رگرسیون خطی استفاده شد. P کمتر و مساوی ۰/۰۵، معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

ویژگی‌های تن‌سنگی و کارديومتابولیک زنان شرکت‌کننده در مطالعه در دو گروه کنترل و مبتلا به PCOS در جدول ۲ آورده شده است. تفاوت آماری معنی داری در میزان WC، BMI، VAI، فشارخون، نمایه‌های کنترل گلوکز خون و الگوی چربی‌های خون بین دو گروه مشاهده نشد.

بر اساس یافته‌هایی به دست‌آمده از روش رگرسیون رتبه‌بندی کاوش‌یافته، الگوی غذایی که همبستگی مثبتی با VAI داشت، در افراد تحت مطالعه شناسایی شد (جدول ۳). این الگوی غذایی ۲۵ درصد واریانس VAI و ۴/۱ درصد واریانس در دریافت گروه‌های غذایی را توجیه می‌کند. در این الگوی غذایی مصرف سبزی‌جات سرخ شده، روغن‌های گیاهی (به جز روغن زیتون)، غذاهای آماده، میان‌وعده‌های شور، حبوبات، تخم مرغ و پیاز و سیر بالا بود، در حالی که مصرف لبنتیات کم‌چرب، لبنتیات پرچرب، سبزی‌جات خانواده کلم، شیرینی‌ها، شکر و عسل در این الگو پایین بود.

ارتباط بین امتیاز الگوی غذایی با متغیرهای کارديومتابولیک به تفکیک در زنان گروه کنترل و گروه PCOS با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون در جدول ۴ آمده است. امتیاز الگوی غذایی همبستگی مثبت و معنی داری با VAI، TG و نسبت TG/HDL-C و همبستگی منفی با HDL-C در هر دو گروه داشت. در زنان گروه کنترل امتیاز الگوی غذایی همبستگی مثبت با WC، VAI، فشارخون سیستولیک، LDL-C، TG، TC و نسبت TG/HDL-C و همبستگی منفی و معنی داری با HDL-C داشت.

در آنالیز رگرسیون خطی، امتیاز الگوی غذایی به طور مثبتی با VAI، TG و نسبت TG/HDL-C در هر دو گروه PCOS و کنترل ارتباط داشت که تمام این ارتباط‌ها پس از تعدیل اثر سن و BMI معنی دار باقی ماندند (جدول ۵). در هر

پیشنهادی Amato و همکاران با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید:^{۱۱}

$$\text{VAI} = [\text{WC}/(26/58/(1/89 \times \text{BMI}))] \times (\text{TG}/0.81) \times (1/52/\text{HDL-C})$$

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از نرم افزارهای SPSS (نسخه ۱۵) و SAS (نسخه ۹/۱) صورت گرفت. به - منظور استخراج الگوی غذایی که پیش‌بینی‌کننده VAI باشد، از روش آماری رگرسیون رتبه‌بندی کاوش یافته (RRR) استفاده شد.^{۱۲} مدل RRR یک روش تلخیص داده‌ها با ویژگی‌های خاص است که گروه‌بندی یک دسته متغیر پیشگویی‌کننده را با توجه به دسته دیگر متغیرها (متغیرهای پاسخ) انجام می‌دهد. RRR قادر به شناسایی عواملی از داده‌های دریافت غذا (متغیر پیشگویی‌کننده) است که واریانس توضیح داده شده در متغیر پاسخ را به حداقل می‌رساند. متغیر پاسخ متغیری است که تصور می‌شود با پاتوفیزیولوژی بیماری موردنظر ارتباط دارد. در مطالعه حاضر VAI به عنوان متغیر پاسخ و دریافت گروه‌های بیست و سه گانه‌ی غذایی به عنوان متغیرهای پیشگویی‌کننده در نظر گرفته شد. برای کنترل تفاوت در دریافت گروه‌های غذایی ناشی از اختلاف در انرژی دریافتی، میزان دریافت هر ۱۰۰۰ یک از گروه‌های غذایی به صورت گرم به ازای هر ۱ کیلوکالری در نظر گرفته شد. از آن جایی که تعداد متغیرهای پاسخ تعیین‌کننده تعداد الگوی غذایی استخراج شده است، بنابراین در این مطالعه یک الگوی غذایی شناسایی شد. به هر فرد در این الگوی غذایی امتیازی داده می‌شود که نشان‌دهنده شباهت الگوی غذایی فرد به الگوی غذایی استخراج شده است. بار عاملی بزرگ و مثبت نشانگر ارتباط مستقیم و قوی بین گروه غذایی و الگوی غذایی، و بار عاملی بزرگ و منفی نشانگر ارتباط قوی معکوس بود. این الگوی غذایی توسط نرم‌افزار SAS استخراج شد.

متغیر فشارخون و تمام متغیرهای بیوشیمیایی به جز HDL-C و نسبت TG/HDL-C قادر توزیع نرمال بودند؛ بنابراین از روش تبدیل لگاریتمی برای نرمال شدن توزیع متغیرها استفاده شد. ویژگی‌های تن‌سنگی و کارديومتابولیک PCOS و کنترل، با استفاده از آزمون مجدد رکای بین گروه برای متغیرهای کیفی و آزمون تی‌مستقل برای متغیرهای کمی مقایسه شد. نتایج به صورت میانگین[±]انحراف

غذایی به طور مثبت با TC، WC و LDL-C ارتباط داشت که تمام این ارتباط‌ها به جز WC بعد از تعديل اثر سن و BMI معنی‌دار باقی ماندند.

دو گروه امتیاز الگوی غذایی با C-HDL ارتباط معکوس داشت، اما این ارتباط پس از تعديل اثر سن و BMI در گروه PCOS کاهش یافت ($P=0.09$). در گروه شاهد امتیاز الگوی

جدول ۲- ویژگی‌های تن‌سننجی و کاربیومتابولیک افراد گروه کنترل و *PCOS

P	PCOS (تعداد = ۵۲)	کنترل (تعداد = ۱۶۷)	متغیر
.۰/۷۷	$۳۷/۱ \pm ۹/۵$	$۳۷/۵ \pm ۸/۹$	سن (سال)
.۰/۲۶	$۶۸/۹ \pm ۱۴/۳$	$۶۷/۰ \pm ۱۲/۳$	وزن (کیلوگرم)
.۰/۱۸	$۲۸/۴ \pm ۶/۲$	$۲۷/۳ \pm ۵/۲۳$	نمایه‌ی توده‌ی بدن (کیلوگرم بر مجنزور متر)
.۰/۵۱	$۹۰/۲ \pm ۱۲/۴$	$۸۸/۹ \pm ۱۲/۲$	دور کمر (سانتی‌متر)
.۰/۲۹	$۲/۶ \pm ۳/۶$	$۲/۱ \pm ۱/۶$	نمایه‌ی چاقی احشایی
			فشار خون
.۰/۱۷	۱۰.۶ (۱۰.۳-۱۱.۰)	۱۰.۴ (۱۰.۲-۱۰.۶)	فشار خون سیستولیک (میلی‌متر جیوه)
.۰/۰۹	۷۲/۷ (۶۹/۴-۷۶/۱)	۶۹/۹ (۶۸/۴-۷۱/۴)	فشار خون دیاستولیک (میلی‌متر جیوه)
.۰/۲۱	۱۱ (۲۰/۸)	۲۱ (۱۲/۶)	پرفشاری خون [†] (درصد)
			وضعیت گلیسمیک
.۰/۲۴	۹۱/۲ (۸۸/۷-۹۳/۸)	۸۹/۶ (۸۸/۲-۹۰/۹)	گلوکز خون ناشتا (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۶۳	۸ (۱۵/۱)	۱۹ (۱۱/۴)	هاپرگلیسمی [‡] (درصد)
.۰/۱۴	۱۰.۴ (۹۷/۶-۱۱.۱)	۹۷/۷ (۹۳/۷-۱۰.۲)	گلوکز خون دو ساعته (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۲۳	۱۲ (۲۲/۶)	۲۶ (۱۵/۶)	اختلال گلوکز ناشتا [§] + اختلال تحمل گلوکز [¶] (درصد)
			الگوی چربی‌های خون
.۰/۷۱	۱۸۱ (۱۷۲-۱۹۱)	۱۷۹ (۱۷۴-۱۸۵)	کاسترول تام (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۲۹	۲۱ (۳۹/۶)	۵۱ (۳۰/۵)	هاپرکاسترولمی (درصد)
.۰/۶۴	۱۰.۵ (۸۸/۶-۱۲۵)	۱۰.۱ (۹۲/۳-۱۱.۰)	تری‌گلیسرید (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۱۰	۱۸ (۳۴/۰)	۲۶ (۲۱/۶)	هاپرتری‌گلیسریدمی ^{**} (درصد)
.۰/۹۵	۱۰.۴ (۹۵/۶-۱۱.۲)	۱۰.۴ (۹۹/۷-۱۰.۹)	لیپوپروتئین با چگالی پایین (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۲۰	۳۵ (۶۷/۳)	۹۲ (۵۶/۱)	لیپوپروتئین با چگالی پایین با بالا ^{††} (درصد)
.۰/۴۵	$۵۲/۲ \pm ۱۰/۸$	$۵۰/۹ \pm ۱۰/۴$	لیپوپروتئین با چگالی بالا (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۴۱	۲۱ (۳۹/۶)	۷۹ (۴۷/۳)	لیپوپروتئین با چگالی بالا پایین ^{‡‡} (درصد)
.۰/۶۲	$۲/۸۵ \pm ۲/۴۱$	$۲/۴۹ \pm ۱/۹۷$	تری‌گلیسرید/لیپوپروتئین با چگالی بالا

* مقادیر ارایه شده میانگین انحراف میار، میانگین هندسی (CI% ۹۵) و درصد هستند. [†] فشارخون $\leq ۱۳۰/۸۵$ میلی‌متر جیوه یا مصرف داروهای کاهنده فشارخون. [‡] گلوکز خون ناشتا ≤ ۱۰۰ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر یا مصرف داروهای کاهنده قند خون. [§] گلوکز خون ناشتا $\geq ۱۰۰-۱۲۵$ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر. [¶] گلوکز خون دو ساعته ۱۴۰-۱۹۹ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر. ^{||} کاسترول ≥ ۲۰۰ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر. ^{**} تری‌گلیسرید ≤ ۱۵۰ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر. ^{††} لیپوپروتئین با چگالی پایین ≤ ۱۰۰ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر. ^{‡‡} لیپوپروتئین با چگالی بالا > ۵۰ میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر.

جدول ۳- گروههای غذایی اصلی تعیین‌کننده الگوی غذایی

گروههای غذایی*	ارتباط مستقیم	بار عاملی	درصد واریانس توضیح داده شده برای متغیر پاسخ
سبزیجات سرخ شده		.۰/۵۳	۲۶/۱
روغن‌های گیاهی (به جز روغن زیتون)		.۰/۳۳	۱۰/۳
میان و عددهای شور		.۰/۲۱	۴/۳
حبوبات		.۰/۲۰	۳/۹
تخمرخ		.۰/۱۹	۳/۳
غذاهای آماده		.۰/۱۸	۲/۹
پیاز و سیر		.۰/۱۵	۲/۲
ارتباط معکوس			
شیرینی‌ها		-.۰/۲۹	۸/۱
لبنیات پرچرب		-.۰/۲۹	۷/۸
سبزیجات خانواده کلم		-.۰/۲۳	۴/۹
شکر		-.۰/۱۸	۳/۰
عسل		-.۰/۱۸	۲/۹
لبنیات کمچرب		-.۰/۱۶	۲/۴

* گروههای غذایی با بار عاملی کمتر از ۰/۱۵، جهت ساده‌تر شدن جدول نشان داده نشده است.

جدول ۴- همبستگی بین عوامل خطر کاردیومتابولیک و امتیاز الگوی غذایی در گروه PCOS و گروه کنترل

PCOS		کنترل		متغیر
P	r	P	r	
.۰/۲۷	.۰/۱۵	.۰/۱۰	.۰/۱۳	نایه توده بدنی (کیلوگرم بر مجدور متر)
.۰/۵۶	.۰/۰۸	.۰/۰۵	.۰/۱۵	دور کمر (سانتی‌متر)
<۰/۰۰۱	.۰/۴۶	<۰/۰۰۱	.۰/۳۶	نایه چاقی احشایی
.۰/۱۰۷	.۰/۲۳	.۰/۰۵	.۰/۱۶	فشار خون سیستولیک [*] (میلی‌متر جیوه)
.۰/۲۲	.۰/۱۷	.۰/۴۷	.۰/۰۶	فشار خون دیاستولیک [*] (میلی‌متر جیوه)
.۰/۱۲	.۰/۲۱	.۰/۷۷	.۰/۰۲۲	گلوكز خون ناشتا ^{**} (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۴۵	.۰/۱۱	.۰/۶۰	.۰/۰۴۲	گلوكز خون دو ساعته ^{**} (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۸۲	.۰/۰۳	.۰/۰۰۵	.۰/۲۲	کلسترول تام ^{***} (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۰۰۳	.۰/۴۱	<۰/۰۰۱	.۰/۳۲	تری‌گلیسیرید ^{***} (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۵۶	-.۰/۰۸	.۰/۰۰۸	.۰/۲۱	لیپوپروتئین با چگالی پایین ^{***} (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۰۵	-.۰/۲۶	.۰/۰۰۳	-.۰/۲۲	لیپوپروتئین با چگالی بالا ^{***} (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۰۰۱	.۰/۴۴	<۰/۰۰۱	.۰/۲۵	تری‌گلیسیرید/لیپوپروتئین با چگالی بالا ^{***}

* متغیرها با توزیع غیرنرمال، به صورت لگاریتمی (Ln) آنالیز شده‌اند. [†] در افرادی که داروهای کاهنده فشارخون مصرف نمی‌کردند (۵۰ نفر در گروه مورد و

۱۶۰ نفر در گروه کنترل)، [‡] در افرادی که داروهای کاهنده قند خون مصرف نمی‌کردند (۵۲ نفر در گروه مورد و ۱۶۰ نفر در گروه کنترل)، [§] در افرادی که

داروهای کاهنده چربی خون مصرف نمی‌کردند (۵۱ نفر در گروه مورد و ۱۶۵ نفر در گروه کنترل).

جدول ۵- ضریب استاندارد رگرسیون خطی برای ارتباط بین امتیاز الگوی غذایی و عوامل کاردیومتابولیک در افراد گروه PCOS و گروه کنترل

PCOS		کنترل		متغیرها
p	β	p	β	دور کمر (سانتی‌متر)
.۰/۵۶	.۰/۰۸	.۰/۰۵	.۰/۱۵	مقدار خام
.۰/۲۴	-.۰/۰۶	.۰/۲۱	.۰/۰۳	سن و BMI تعديل شده
<.۰/۰۰۱	.۰/۴۶	<.۰/۰۰۱	.۰/۳۶	نمایه چاقی احشایی
.۰/۰۱	.۰/۴۰	<.۰/۰۰۱	.۰/۳۰	سن و BMI تعديل شده
				فشار خون سیستولیک (میلی‌متر جیوه)
.۰/۰۷	.۰/۲۵	.۰/۲۴	.۰/۰۹	مقدار خام
.۰/۰۸	.۰/۲۵	.۰/۵۷	.۰/۰۴	سن و BMI تعديل شده
				فشار خون دیاستولیک (میلی‌متر جیوه)
.۰/۰۷	.۰/۲۵	.۰/۸۸	.۰/۰۱	مقدار خام
.۰/۰۸	.۰/۲۴	.۰/۵۱	-.۰/۰۵	سن و BMI تعديل شده
				گلوكز خون ناشتا (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۱۲	.۰/۲۲	.۰/۷۷	.۰/۰۲۳	مقدار خام
.۰/۰۹	.۰/۲۳	.۰/۹۲	-.۰/۰۰۸	سن و BMI تعديل شده
				قند خون دو ساعته (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۶۸	.۰/۰۶	.۰/۶۳	.۰/۰۴	مقدار خام
.۰/۵۰	.۰/۰۷	.۰/۸۶	.۰/۰۱	سن و BMI تعديل شده
				کلسترول تام (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۸۷	-.۰/۰۲	.۰/۰۱	.۰/۲۰	مقدار خام
.۰/۶۶	-.۰/۰۵	.۰/۰۱	.۰/۱۷	سن و BMI تعديل شده
				تری‌گلیسیرید (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
<.۰/۰۰۱	.۰/۵۴	.۰/۰۰۱	.۰/۲۵	مقدار خام
.۰/۰۱	.۰/۴۸	.۰/۰۰۳	.۰/۲۲	سن و BMI تعديل شده
				لیپوپروتئین با چگالی پایین (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۲۷	-.۰/۱۳	.۰/۰۰۷	.۰/۲۱	مقدار خام
.۰/۳۴	-.۰/۱۲	.۰/۰۱	.۰/۱۹	سن و BMI تعديل شده
				لیپوپروتئین با چگالی بالا (میلی‌گرم در صد میلی‌لیتر)
.۰/۰۴	-.۰/۲۸	.۰/۰۰۶	-.۰/۲۲	مقدار خام
.۰/۰۹	-.۰/۲۳	.۰/۰۱	-.۰/۱۹	سن و BMI تعديل شده
				تری‌گلیسیرید/لیپوپروتئین با چگالی بالا
<.۰/۰۰۱	.۰/۵۸	.۰/۰۰۱	.۰/۲۷	مقدار خام
<.۰/۰۰۱	.۰/۵۲	.۰/۰۰۲	.۰/۲۳	سن و BMI تعديل شده

VAI با روش RRR شناسایی شد، که در آن مصرف سبزی‌جات سرخ شده، روغن‌های گیاهی (به جز روغن زیتون)، غذاهای آماده، میان‌وعده‌های شور، حبوبات، تخم مرغ و پیاز و سیر بالا بود، در حالی‌که مصرف لبنت‌ات کم‌چرب، لبنت‌ات پرچرب، سبزی‌جات خانواده کلم، شکر و عسل پایین بود. امتیاز این الگوی غذایی با بیشتر عوامل خطر

بحث

در این مطالعه مورد - شاهدی مبتنی بر جمعیت، تفاوت معنی‌داری در عوامل خطر کاردیومتابولیک بین زنان گروه مورد و شاهد که از نظر سن همسان شده بودند، مشاهده نشد. در زنان مورد مطالعه الگوی غذایی پیش‌گویی کننده

همچنین نسبت بالای n-3/n-6 بر عملکرد بافت چربی تاثیر دارد.^{۲۲} بنابراین هم کمیت و هم کیفیت چربی رژیم غذایی عملکرد بافت چربی و ذخیره بافت چربی را تحت تاثیر قرار می‌دهند.

در مطالعات پیشین نشان داده شده است که بیشتر گروه‌های غذایی تشکیل‌دهنده الگوی غذایی پیش‌بینی‌کننده VAI با عوامل خطر کاردیومتابولیک ارتباط دارند. مطالعات اپیدمیولوژی پیشنهاد می‌کنند که دریافت بالای لبیات پرچرب و همچنین لبیات کمچرب احتمالاً باعث کاهش خطر دیابت می‌شوند و فواید کاردیومتابولیک دارند.^{۲۳-۲۵} در مطالعه حاضر نیز دریافت پایین لبیات پرچرب و لبیات کم چرب در الگوی غذایی شرکت می‌کند که منجر به افزایش عوامل خطر کاردیومتابولیک می‌شود. ارتباط معکوس بین چربی لبیات و عوامل خطر متابولیک قابل تأمل است. در مطالعه سلامت قلبی -عروقی بزرگسالان، در طول ۱۴ سال پی‌گیری نشان داده شد که سطوح بالای در گردش ترنس پالmitoئیک اسید (که در چربی شیر یافت می‌شود) با کاهش مقاومت انسولینی، دیس‌لیپیدمی و بروز دیابت ارتباط دارد.^{۲۶}

مطالعات متعددی نشان داده‌اند که مصرف بالای سبزی‌جات با نتایج متابولیک مثبت مانند کاهش چربی احشایی و عوامل خطر دیابت نوع دو همراه است.^{۲۷,۲۸} در مطالعه حاضر دو اثر متفاوت از سبزی‌جات مشاهده شد، به طوری‌که دریافت بالای سبزی‌جات سرخ شده و دریافت پایین سبزی‌جات کلمی شکل با افزایش VAI مرتبط بودند. شاید بتوان این نتایج را این‌طور توجیه کرد که ترکیبات موجود در سبزی‌جات کلمی شکل مثل فیتوکمیکال‌ها احتمالاً اثرات مفیدی بر عملکرد بافت چربی دارند و از طرفی سرخ کردن سبزی‌جات احتمالاً برخی از خواص محافظتی آن‌ها را تغییر می‌دهد. هم چنین مطالعات گزارش کرده‌اند که الگوی نامطلوب اسیدهای چرب غذاهای آماده و میزان بالای کلسیرون آن‌ها می‌تواند خطر دیابت و عوامل خطر کاردیومتابولیک را افزایش دهد.^{۲۹,۳۰}

میزان تبعیت بیشتر از رژیم غذایی استخراج شده در این مطالعه با مقادیر بالاتر VAI, TG و نسبت n-3/n-6 در TG/HDL-C در هردو گروه مورد و شاهد و با TC و LDL-C بالا فقط در گروه شاهد ارتباط داشت. بیشتر مطالعات پیشین در افراد مبتلا به PCOS به بررسی ارتباط بین دریافت انرژی و درشت مغذي‌ها با عوامل متابولیک پرداخته‌اند و بنابراین اثرات توأم مواد غذایی و مواد مغذي را در نظر نگرفتند. در

کاردیومتابولیک در افراد گروه شاهد ارتباط معنی‌دار داشت اما این ارتباطات در گروه مورد ضعیفتر بود.

همسو با این مطالعه، یافته‌های برخی از مطالعات حاکی از آن است که در افراد مبتلا به PCOS سطح قند خون و الگوی چربی‌های خون مشابه افراد غیرمبتلا به PCOS است^{۳۱,۳۰} در حالی که تعدادی از مطالعات دیگر نشان دادند که عوامل خطر متابولیک در افراد مبتلا به PCOS در مقایسه با افراد غیر مبتلا بالاتر است.^{۳۲,۳۳} تناقض در نتایج پژوهش‌های مختلف را می‌توان به علت تفاوت نزد، استفاده از معیارهای مختلف جهت تشخیص PCOS و محل انتخاب افراد جهت مطالعه دانست. به نظر می‌رسد که شیوع اختلالات متابولیک در افراد مبتلا به PCOS در مطالعات مبتنی بر مراکز درمانی بالاتر از مطالعات مبتنی بر جمعیت باشد.^{۳۴}

یافته‌های مطالعه حاضر نشان می‌دهد که ارتباط بین عوامل رژیم غذایی و خطر عوامل کاردیومتابولیک تا حدی با تغییر در عملکرد بافت چربی میانجی‌گری می‌شود. رژیم غذایی نقش مهمی در انباست چربی احشایی دارد که منجر به اختلال در عملکرد بافت چربی (VAD) می‌شود.^{۳۵} اما مطالعات اندکی به بررسی اثرات عوامل رژیمی بر چاقی احشایی و VAD پرداخته‌اند. مطالعه‌ای توسط Bailey و همکاران نشان داد که چربی تام رژیم غذایی می‌تواند انباست چربی احشایی و VAD را در زنان پیش‌بینی کند.^{۳۶} در مطالعه حاضر نیز مشاهده شد که مصرف بالای روغن‌های گیاهی و مواد غذایی پرچربی (مانند گروه‌های غذایی آماده و میان‌وعده‌های شور) با بار عاملی بالای در تشکیل الگوی غذایی که پیش‌بینی کننده VAI است، شرکت دارند. علاوه بر این، ترکیب چربی رژیم غذایی اثرات مستقیمی بر چاقی احشایی و متابولیسم آدیپوسیت‌ها دارد.^{۳۷} در کارآزمایی بالینی اخیر در افراد مبتلا به سندروم متابولیک سه نوع رژیم غذایی با ترکیب متفاوت چربی (رژیم با چرب اشباع بالا، رژیم با MUFA^۱ بالا و رژیم با اسیدهای چرب n-3 بالا) اثرات متفاوتی در انباست و ذخیره چربی و بیان ژن‌ها در آدیپوسیت‌ها داشتند.^{۳۸} در الگوی غذایی استخراج شده مصرف بالای روغن‌های گیاهی (به جز روغن زیتون) منجر به افزایش دریافت اسیدهای چرب n-6 و نسبت n-6/n-3 می‌شود. نشان داده شده است که رژیم غذایی غنی از اسیدهای چرب n-6 منجر به افزایش چاقی می‌شود.^{۳۹} و

شده در تعیین دریافت‌های غذایی، احتمال خطا در گزارش‌دهی مصرف برای گروه‌های غذایی وجود دارد. دوم این که در این مطالعه اولتراسونوگرافی واژن انجام نشده است و بنابراین تعداد اندکی از افراد که ممکن است با استفاده از روش روتردام مبتلا به PCOS باشند، شناسایی نشده‌اند.

در نهایت، در این مطالعه ما الگوی غذایی شامل مصرف بالای سبزیجات سرخ شده، روغن‌های گیاهی (به جز روغن زیتون)، غذاهای آماده، میان وعده‌های شور، حبوبات، تخم مرغ و پیاز و سیر و مصرف پایین لبنيات کمچرب، لبنيات پرچرب، سبزیجات کلمی شکل، شیرینی‌ها، شکر و عسل به عنوان الگوی غذایی که می‌تواند در تعیین VAI نقش داشته باشد، را شناسایی کردیم. میزان تبعیت بیشتر از این رژیم غذایی با عوامل خطر کاردیومتابولیک در زنان گروه شاهد و به میزان کمتری در زنان گروه مورد ارتباط داشت. نتایج مطالعه ما پیشنهاد می‌کند که شرایط پاتوفیزیولوژیک PCOS ممکن است بتواند بر ارتباط رژیم غذایی با عوامل کاردیومتابولیک اثرگذار باشد.

سپاسگزاری: پژوهش حاضر با حمایت پژوهشکده علوم غدد درونریز و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی انجام گرفت. نویسندها مقاله به این وسیله تشکر خود را از همکاران محترم در مطالعه قند و لیپید تهران، و جمعیت مورد مطالعه ابراز می‌دارند.

مطالعه‌ای گزارش کردند که افراد مبتلا به PCOS تمایل به مصرف غذاهای با نمایه گلیسمیک بالا دارند، اما ارتباط مثبت معنی‌دار بین مصرف این غذاها و انسولین ناشتا یا مقاومت انسولینی مشاهده نشد.^۱ بر عکس در مطالعه دیگری، همبستگی بین نمایه گلیسمیک رژیم غذایی با مقاومت انسولینی در افراد مبتلا به فنوتیپ کلاسیک PCOS مشاهده شد.^۲ در مطالعه‌ای ترکیب درشت‌مغذی‌های رژیم غذایی با مقاومت انسولینی در افراد مبتلا به PCOS ارتباط نداشت.^۳ در مطالعه حاضر امتیاز الگوی غذایی با بیشتر عوامل خطر کاردیومتابولیک در افراد گروه شاهد ارتباط معنی‌دار داشت اما این ارتباطات در گروه مورد ضعیفتر بود، که نشان‌دهنده این است که شرایط پاتوفیزیولوژیک PCOS در ارتباط بین رژیم غذایی و عوامل خطر کاردیومتابولیک می‌تواند اثرگذار باشد. بر اساس اطلاعات ما، مطالعه حاضر اولین مطالعه‌ای است که به شناسایی الگوی غذایی پیش‌بینی کننده VAI پرداخته است و اولین مطالعه‌ای است که ارتباط کلی رژیم غذایی را از طریق تعیین الگوی غذایی بر عوامل کاردیومتابولیک در افراد مبتلا به PCOS مورد مطالعه قرار داده است. مبتنی بر جمعیت بودن، استفاده از روش جدید و قوی RRR برای تعیین الگوی غذایی، در نظر گرفتن گروهی از افراد سالم به عنوان گروه شاهد جهت بررسی احتمالی تفاوت در پاسخ به رژیم غذایی از دیگر نقاط قوت مطالعه حاضر است. با این حال، مطالعه حاضر چند محدودیت داشت. اول این که علی‌رغم استفاده از FFQ اعتبار سنجه

References

- Asuncion M, Calvo RM, San Millan JL, Sancho J, Avila S, Escobar-Morreale HF. A prospective study of the prevalence of the polycystic ovary syndrome in unselected Caucasian women from Spain. *J Clin Endocrinol Metab* 2000; 85:2434-8.
- Tehrani FR, Simbar M, Tohidi M, Hosseinpahah F, Azizi F. The prevalence of polycystic ovary syndrome in a community sample of Iranian population: Iranian PCOS prevalence study. *Reprod Biol Endocrinol* 2011; 9: 39.
- Allahbadia GN, Merchant R. Polycystic ovary syndrome in the Indian Subcontinent. *Semin Reprod Med* 2008; 26:22-34.
- Hamilton-Fairley D, Taylor A. Anovulation. *BMJ* 2003; 327: 546-49.
- Randeva HS, Tan BK, Weickert MO, Lois K, Nestler JE, Sattar N, et al. Cardiometabolic aspects of the polycystic ovary syndrome. *Endocr Rev* 2012; 33:812-41.
- Wild RA, Rizzo M, Clifton S, Carmina E. Lipid levels in polycystic ovary syndrome: systematic review and meta-analysis. *Fertil Steril* 2011; 95:1073-9 e1-11.
- Mani H, Levy MJ, Davies MJ, Morris DH, Gray LJ, Bankart J, et al. Diabetes and cardiovascular events in women with polycystic ovary syndrome: a 20-year retrospective cohort study. *Clin Endocrinol* 2013; 78: 926-34.
- Lim SS, Davies MJ, Norman RJ, Moran L.J. Overweight, obesity and central obesity in women with polycystic ovary syndrome: a systematic review and meta-analysis. *Human Reproduction Update* 2012; 18: 618-37.
- Villa J, Pratley RE. Adipose tissue dysfunction in polycystic ovary syndrome. *Curr Diab Rep* 2011; 11: 179-84.
- Yildiz BO, Azziz R. Ovarian and adipose tissue dysfunction in polycystic ovary syndrome: report of the 4th special scientific meeting of the Androgen Excess and PCOS Society. *Fertil Steril* 2010; 94: 690-93.
- Amato MC, Giordano C, Galia M, Criscimanna A, Vitabile S, Midiri M, et al. Visceral Adiposity Index: a reliable indicator of visceral fat function associated with cardiometabolic risk. *Diabetes Care* 2010; 33: 920 -2.
- Androulakis II, Kandarakis E, Christakou C, Karachalios A, Marinakis E, Paterakis T, et al. Visceral adiposity index (VAI) is related to the severity of anovulation and

- other clinical features in women with polycystic ovary syndrome. *Clin Endocrinol* 2014; 81: 426-31.
13. Oh JY, Sung YA, Lee HJ. The visceral adiposity index as a predictor of insulin resistance in young women with polycystic ovary syndrome. *Obesity (Silver Spring)* 2013; 21: 1690-4.
 14. Amato MC, Verghi M, Galluzzo A, Giordano C. The oligomenorrhoic phenotypes of polycystic ovary syndrome are characterized by a high visceral adiposity index: a likely condition of cardiometabolic risk. *Hum Reprod* 2011; 26: 1486-94.
 15. Heidemann C, Scheidt-Nave C, Richter A, Mensink GBM. Dietary patterns are associated with cardiometabolic risk factors in a representative study population of German adults. *Br J Nutr* 2011; 106: 1253-62.
 16. Camargo A, Meneses ME, Perez-Martinez P, Delgado-Lista J, Jimenez-Gomez Y, Cruz-Teno C, et al. Dietary fat differentially influences the lipids storage on the adipose tissue in metabolic syndrome patients. *Eur J Nutr* 2013; 53: 617-26.
 17. Mishra GD, McNaughton SA, Bramwell GD, Wadsworth ME. Longitudinal changes in dietary patterns during adult life. *Br J Nutr* 2006; 96: 735-44.
 18. Jacobs DR Jr, Steffen LM. Nutrients, foods, and dietary patterns as exposures in research: a framework for food synergy. *Am J Clin Nutr* 2003; 78: S508-13.
 19. Moran LJ, Ko H, Misso M, Marsh K, Noakes M, Talbot M, et al. Dietary composition in the treatment of polycystic ovary syndrome: a systematic review to inform evidence-based guidelines. *Hum Reprod Update* 2013; 19: 432.
 20. Azizi F, Ghanbarian A, Momenan AA, Hadaegh F, Mirmiran P, Hedayati M, et al. Prevention of non-communicable disease in a population in nutrition transition: Tehran Lipid and Glucose Study phase II. *Trials* 2009; 10: 5.
 21. Tehrani FR, Rashidi H, Azizi F. The prevalence of idiopathic hirsutism and polycystic ovary syndrome in the Tehran Lipid and Glucose Study. *Reprod Biol Endocrinol* 2011; 9: 144.
 22. Mirmiran P, Hosseini Esfahani F, Mehrabi Y, Hedayati M, Azizi F. Reliability and relative validity of an FFQ for nutrients in the Tehran Lipid and Glucose Study. *Public Health Nutr* 2010; 13: 654-62.
 23. Hoffmann K1, Schulze MB, Schienkiewitz A, Nöthlings U, Boeing H. Application of a new statistical method to derive dietary patterns in Nutritional epidemiology. *Am J Epidemiol* 2004; 159: 935-44.
 24. Hosseinpahneh F, Barzin M, Keihani S, Ramezani Tehrani F, Azizi F. Metabolic aspects of different phenotypes of polycystic ovary syndrome: Iranian PCOS Prevalence Study. *Clin Endocrinol (Oxf)* 2014; 81: 93-9.
 25. Kauffman RP, Baker TE, Baker VM, DiMarino P, Castracane VD. Endocrine and metabolic differences among phenotypic expressions of polycystic ovary syndrome according to the 2003 Rotterdam consensus criteria. *Am J Obstet Gynecol* 2008; 198: e1-70. e10.
 26. Cussons AJ, Stuckey BG, Watts GF. Metabolic syndrome and cardiometabolic risk in PCOS. *Curr Diab Rep* 2007; 7: 66-73.
 27. Essah P, Nestler JE. The metabolic syndrome in polycystic ovary syndrome. *J Endocrinol Invest* 2006; 29: 270-80.
 28. Ramezani Tehrani F, Minooee S, Azizi F. Comparison of various adiposity indexes in women with polycystic ovary syndrome and normo-ovulatory non hirsute women: a population based study. *Eur J Endocrinol* 2014; 171: 199-207.
 29. Bailey BW, Sullivan DK, Kirk EP, Donnelly JE. Dietary predictors of visceral adiposity in overweight young adults. *Br J Nutr* 2010; 103: 1702-05.
 30. Fernandez-Quintela A, Churruca I, Portillo MP. The role of dietary fat in adipose tissue metabolism. *Public Health Nutr* 2007; 10: 1126-31.
 31. Massiera F, Saint-Marc P, Seydoux J, Murata T, Kobayashi T, Narumiya S, et al. Arachidonic acid and prostacyclin signaling promote adipose tissue development: a human health concern? *J Lipid Res* 2003; 44: 271-79.
 32. Zhu Z, Jiang W, McGinley JN, Prokopczyk B, Richie JP, El Bayoumy K, et al. Mammary gland density predicts the cancer inhibitory activity of the N-3 to N-6 ratio of dietary fat. *Cancer Prev Res (Phila)* 2011; 4: 1675-85.
 33. Fumeron F, Lamri A, Abi Khalil C, Jaziri R, Porchay-Baldérelli I, Lantieri O, et al. Dairy consumption and the incidence of hyperglycemia and the metabolic syndrome results from a french prospective study, Data from the Epidemiological Study on the Insulin Resistance Syndrome (DESIR). *Diabetes Care* 2011; 34: 813-7.
 34. Snijder MB, van Dam RM, Stehouwer CD, Hiddink GJ, Heine RJ, Dekker JM. A prospective study of dairy consumption in relation to changes in metabolic risk factors: the Hoorn Study. *Obesity (Silver Spring)* 2008; 16: 706-9.
 35. Azadbakht L, Mirmiran P, Esmaillzadeh A, Azizi F. Dairy consumption is inversely associated with the prevalence of the metabolic syndrome in Iranian adults. *Am J Clin Nutr* 2005; 82: 523-30.
 36. Mozaffarian D, Cao H, King IB, Lemaitre RN, Song X, Siscovick DS, et al. Trans-Palmitoleic Acid, Metabolic Risk Factors, and New-Onset Diabetes in US AdultsA Cohort Study. *Ann Intern Med* 2010; 153: 790-9.
 37. Cook LT, O'Reilly GA, Goran MI, Weigensberg MJ, Spruijt-Metz D, Davis JN. Vegetable consumption is linked to decreased visceral and liver fat and improved insulin resistance in overweight latino youth. *J Acad Nutr Diet* 2014; 114: 1776-83.
 38. Schulze MB, Hoffmann K, Manson JE, Willett WC, Meigs JB, Weikert C, et al. Dietary pattern, inflammation, and incidence of type 2 diabetes in women. *Am J Clin Nutr* 2005; 82: 675-84.
 39. Odegaard AO, Koh WP, Yuan JM, Gross MD, Pereira MA. Western-style fast food intake and cardio-metabolic risk in an eastern country. *Circulation* 2012; 126: 182-8.
 40. Stender S, Dyerberg J, Astrup A. High levels of industrially produced trans fat in popular fast foods. *N Engl J Med* 2006; 354: 1650-52.
 41. Douglas CC, Norris LE, Oster RA, Darnell BE, Azziz R, Gower BA. Difference in dietary intake between women with polycystic ovary syndrome and healthy controls. *Fertil Steril* 2006; 86: 411-7.
 42. Graff SK, Mario FM, Alves BC, Spritzer PM. Dietary glycemic index is associated with less favorable anthropometric and metabolic profiles in polycystic ovary syndrome women with different phenotypes. *Fertil Steril* 2013; 100: 1081-8.
 43. Toscani MK, Mario FM, Radavelli-Bagatini S, Spritzer PM. Insulin resistance is not strictly associated with energy intake or dietary macronutrient composition in women with polycystic ovary syndrome. *Nutr Res* 2011; 31: 97-103.

Original Article

Relationship between Dietary Pattern and Cardiometabolic Risk Factors in Women with PCOS

Ehsani B¹, Moslehi N², Ramezani Tehrani F³, Mirmiran P², Azizi F⁴

¹Department of Clinical Nutrition and Dietetics, Faculty of Nutrition Sciences and Food Technology, National Nutrition and Food Technology Research Institute, & ²Nutrition and Endocrine Research Center, & ³Reproductive Endocrinology Research Center, & ⁴Endocrine Research Center, Research Institute for Endocrine Sciences, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, I.R. Iran

e-mail: mirmiran@endocrine.ac.ir

Received: 21/01/2015 Accepted: 18/03/2015

Abstract

Introduction: To identify a dietary pattern predictive of visceral adiposity index (VAI), using reduced rank regression, and to examine its associations with cardiometabolic risks in the PCOS women. **Materials and Methods:** This case-control study was conducted on 53 PCOS women and 167 age-matched healthy women from the population of Tehran Lipid and Glucose Study. Dietary intakes were collected using a semi-quantitative food frequency questionnaire. The associations of dietary pattern with cardiometabolic risks were investigated by Pearson's correlation and linear regression. **Results:** In this study, a positively correlated VAI dietary pattern, characterized by high consumption of fried vegetables, vegetable oils (except for olive oil), fast foods and low consumption of dairy, and cruciferous vegetables was identified. The dietary pattern was correlated with triglycerides ($r_{\text{controls}}=0.32$, $r_{\text{PCOS}}=0.41$), triglycerides/HDL-C ratio ($r_{\text{controls}}=0.35$, $r_{\text{PCOS}}=0.44$) and HDL-C ($r_{\text{controls}}=-0.22$, $r_{\text{PCOS}}=-0.26$) in both groups. The pattern was also positively correlated with waist circumference, total cholesterol (TC), LDL-C and systolic blood pressure in the controls. After adjustment for age and BMI, dietary pattern was associated with triglycerides ($\beta_{\text{control}}=0.22$, $p=0.003$; $\beta_{\text{PCOS}}=0.48$, $P=0.001$) and triglycerides/HDL-C ratio ($\beta_{\text{control}}= 0.23$, $P=0.002$; $\beta_{\text{PCOS}}= 0.52$, $P=0.001$) in both groups. The dietary pattern was inversely associated with HDL-C in both groups, but the association was attenuated by adjusting for age and BMI in the PCOS group. **Conclusion:** High adherence to the dietary pattern was associated with cardiometabolic risks in controls and to a lesser degree in the PCOS group.

Keywords: Polycystic ovary syndrome, Dietary pattern, Visceral adiposity index, Cardiometabolic variable